

¿Els que podem fixar els límits precisos entre un complement d'objecte preposicional i un complement de lloc? El complement d'una oració com Va anar a la reunió és, sens dubte, un complement de lloc, i el d'una oració com Va accedir a la reunió certament, és un complement d'objecte, equiparable, per la significació, a un complement directe o acusatiu — comparem l'oració precedent amb Va autoritzar la reunió — però que anomenem preposicional perquè el verb — accedir — exigeix que sigui introduït per la preposició a (d'altres ho són per les preposicions en i de. Però segurament no ens podríem mostrar tan categòrics en la classificació d'un complement com el de l'oració Va intervenir en una reunió que, tant per la significació com pel tractament gramatical sembla situat en una zona d'interferència d'aquests dos complements, de difícil delimitació. Notem, d'altra banda, que la pronominalització d'aquests complements — és a dir, la seva reducció a un pronom feble — no resol aquest problema de nomenclatura, perquè es realitza en tots dos casos per mitjà del mateix pronom, l'adverbiat hi: Hi van intervenir.

ISS SUON

Aquesta difícil classificació gramatical d'un ~~complement~~ **complement** d'una oració no ha de produir cap sensació d'incomoditat: no són pas infreqüents del tot les construccions que permeten dues anàlisis diferents, fins i tot amb una identitat de significació, dualitat que es pot resoldre amb una interpretació subjectiva o bé, per part de l'autor de la frase, segons la seva intencionalitat, de la qual, per tant, dependria — tornant a l'aspecte pràctic del problema, amb que reprenem el tema que vam començar a dir — la tria de la preposició en els casos en que hom pogués dubtar entre a i en. Així, en el cas d'un verb com intervenir, diríem Va intervenir a la reunió si la nostra idea era d'indicar que la reunió és el lloc on va intervenir aquell de qui parlem, i Va intervenir en la reunió si consideràvem més aviat que la reunió és l'objecte de la seva intervenció, talment com diríem Va col·laborar en la reunió. A aquest criteri semblen obeir, al nostre entendre, els dos exemples de l'ús del verb intervenir que figuren a la Gran Enciclopèdia Catalana: Intervingué una sola vegada en el debat (en què consideràriem un complement d'objecte preposicional). Els Estats Units fan deixat d'intervenir al Vietnam (en què velem més aviat un complement de lloc).